

dommernes Antal, tiltrods for at der her ved vil ske en væsentlig Forøgelse af Landsretternes Arbejde, skyldes dette, at denne Forøgelse maa antages omtrent at blive opvejet ved, at Grænsen mellem Landsretternes og Underretternes Competence i borgerlige Sager forhøjes fra 800 Kr. til 2 000 Kr., jfr. Lovforslagets § 36, 1ste Stykke, idet denne Ændring ifølge indhentede Oplysninger skønnes at ville betyde en meget væsentlig Lettelse for Landsretterne. Da et saadant Skøn dog naturligvis maa være noget usikkert, foreslaar man i § 144 Bemyndigelsen til Konstitution af Dommere i de kollegiale Retter opretholdt i 3 Aar med Hensyn til 2 Dommere, der da om fornødent tænkes konstitueret i Vestre eller Østre Landsret.

Resultatet af den her foreslaaede Ordning vil saaledes blive, at man, foruden at spare Udgifterne til et helt Landsretskontor med Personale — samt til den i de 2 tidligere Lovforslag foreslaaede Kontorafdeling i Odense — nedbringer det samlede Antal Landsdommere — Præsidenterne iberegnet — til 32, medens det for Tiden er 36 og efter de 2 tidligere Lovforslag vilde blive 37. Statsadvokaternes samlede Antal foreslaas ligesom i de 2 tidligere Lovforslag nedsat fra 7 til 6, jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26, §§ 24 og 110, 1ste Stykke, 1ste Del. Ingen af Statsadvokaterne vil efter nærværende Lovforslag komme til at virke under 2 Landsretskredse.

Man skal endelig i denne Forbindelse bemærke, at man ikke har genoptaget den i de 2 tidligere Lovforslags § 2, 1ste Stykke indeholdte Bestemmelse om, at Landsrettens Præsident under visse Betingelser kan kalde en Underretsdommer til at deltage i en Landretssags Behandling i Stedet for en Landsdommer. Under 1ste Behandling i Folketinget af Lovforslaget 1925—26 blev der i flere Retninger rejst Indvendinger mod dette Forslag (Folketingets Forhandlinger Sp. 4265—67, 4335—36 og 4573—75), og et Flerstal indenfor Østre Landsret samt et Mindretal indenfor Vestre Landsret har udtalt sig imod Forslaget. Man anser det derfor for rimeligt, at Reglerne om udvidet Adgang for Landsretterne til at holde Ret udenfor Rettens Sæde først virker i nogen Tid, for at man paa Grundlag af de derved indvundne Erfaringer senere kan overveje, om en Hjemmel til at kunne tilkalde en Underretsdommer vil være paa krævet eller ønskelig.

Til § 2.

Dette Forslag stemmer overens med de 2 tidligere Lovforslags § 2, 2den Del, dog at man i Overensstemmelse med Retsplejeudvalgets Indstilling og en af Østre Landsret afgiven Erklæring foreslaar, at Tilkaldelse af sø- og handelskyndige Dommere kun skal ske, naar Retten bestemmer det, ved hvilken Afgørelse Retten bør tage særligt Hensyn til Parternes Ønske. Dette sidste fremgaar af Forslagets Henvisning til Retsplejelovens § 9; 8de Stykke.

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26, § 2, 2den Del.

Til §§ 3, 4, 7, 8 og 41.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26, § 3 m. fl., med hvilke Paragraffer nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 9 og 128.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 11 og 133, med hvilke Paragraffer nærværende Forslag stemmer overens.

[Til § 12 i Lovforslagene 1925—26 og 1926—27.

Dette Forslag gik ud paa at hjemle Retten Beføjelse til undtagelsesvis at nægte enkelte bestemte Personer Adgang til et offentligt Retsmøde, naar det skønnes nødvendigt for at opnaa en sandfærdig Forklaring af et Vidne eller en Part.

Retsplejeudvalget har imidlertid fra raadet dette Forslags Gennemførelse under Henvisning dels til, at Bestemmelsen kan misbruges, dels til, at den maa anses for overflødig, idet Erfaringen viser, at Retten, naar det skønnes ønskeligt, saa godt som altid kan faa en Person til frivilligt at forlade Retslokalet midlertidigt. Man har derfor ikke genoptaget dette Forslag.]

Til § 10.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 14, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens, bortset fra en i Overensstemmelse med Indstilling fra Retsplejeudvalget foretagen Tydeliggørelse af formel Natur i Slutningen af 1ste Stykke.

Til § 11.

(Retsplejelovens § 41).

Dette Forslag stilles, fordi det i Praksis har vist sig at være meget forskelligt, hvor hurtigt Udskrifter af Retsbøgerne leveres.